

Kažkas sako: “Tu nesugebėsi!” Bet tu imi ir darai!

Jie kalba – o tu darai...

Kažkas sako: “Tu nespėsi!” Bet tu vis vien pasieki savo!

Jie kalba – o tu darai...

Jie sako: “Tai neįmanoma! “Ką gi, – sakai tu, – tuo geriau, reiškia, aš būsiu pirmas, kas tai padarys.”

Jie sako: “Kam tau to reikia, yra paprastesni keliai...” O tu žiūri į juos ir supranti, kad niekada nesugebėsi išaiškinti jiems pačio svarbiausio dalyko: TAU NEREIKALINGAS “PAPRASTAS“ KELIAS, TU NORI EITI SAVO KELIU! SAVO! Net jei jis bus sudėtingas.

Juk geriau eiti SAVO KELIU, eiti nepramintais takais, padaryti atradimus, kurie laukia būtent tavęs, aptikti vertybes, kurias galima surasti, ir galiausiai patirti SAVO PERGALĘ, nei nuobodžiai slinkti steriliu, asfaltuotu, monotonišku ir ne savo keliu, kuriuo paskui svetimas idėjas ar tiesas ritmingai slenka daugybė.

TU BŪTINAI PASIEKSI SAVO! Bet kokia kaina.

Tu negali pasukti į šalį, tu neišduosi savęs.

Kelio pabaigoje tavęs laukia TAVO PERGALĖ.

Ji VERTA VISŲ TŲ PASTANGŲ, kurias dėl jos įdėsi, JI VERTA VISŲ NETEKČIŲ, kurias dėl jos patirsi.

Taigi, nusišluostyk ašaras, susiimk, susikaupk – ir pirmyn!

Ir neliūdėk – tu dar nežinai kas tavęs laukia einant SAVU, galbūt kitokiu keliu... Niekas to nežino, – vien tik TAS, kuris tave pakvietė eiti kartu!

“Jėzus skelbė Karalystės Evangeliją ir gydė žmonėse visokias negales.”

(Mt 4, 23)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 8, 23–9, 1–3; Ps 26, 1. 4. 13–14; 1 Kor 1, 10–13. 17

Psalmės atliepas

Viešpats – mano šviesa ir pagalba.

Evangelija pagal Matą (4, 12–23)

Išgirdęs, kad Jonas suimtas, Jėzus pasitraukė į Galilėją. Jis paliko Nazaretą ir apsistojo Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio sritys. Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai: *Zabulono žeme ir Neftalio žeme! Paežerės juosta, žeme už Jordano – pagonių Galilėja! Tamsybėje tūnanti tauta išvydo skaisčią šviesą, gyvenantiems ūksmingoje mirties šalyje užtekėjo šviesybė.* Nuo to meto Jėzus ėmė skelbti: „Atsiverskite, nes čia pat dangaus karalystė!“

Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo broį Andriejų – metančius tinklą į ežerą; mat buvo žvejai. Jis tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“. Tuodu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo. Pabėjęs toliau, Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo broį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jis ir tuos pašaukė. Jie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nuėjo su juo.

Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydymas žmonėse visokias ligas bei negales.

Evangelijos komentaras:

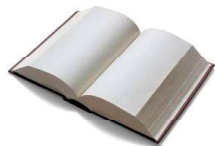
Jėzus mus kviečia pradėti žvejybos sezoną. Kviečia tokiais žodžiais: „Atsiverskite, nes čia pat dangaus karalystė!“ Pradėti žvejybos sezoną - tolygu pradėti kitokį gyvenimą. Į tai esame pakviestas kiekvienas. Dvi sąlygos: atsiversti ir tikėti. Tai reiškia norėti keistis, palikti seną gyvenimą ir visiškai pasitikėti žvejybos organizatoriumi.

Pirmoji dalis – susipažinimas. Organizatorius, šventės vedėjas Jėzus – ne ant scenos, o vaikšto tarp žmonių, pastebėdamas kiekvieną, prie jo prieidamas. „Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė...“ Jis kalbina kiekvieną, tarsi domisi žvejyba ir tarsi dalija žvejo bilietą. Dykai. Žvejo bilietas – Dievo meilė. Be šio bilieto - žvejyboje sėkmės nelauk. „Jei netenki gebėjimo jaustis mylimas, tuomet nėra jokios vilties, tu viską prarandi“ (popiežius Pranciškus). Žvejyboje daug džiaugsmo, daug vilties, daug svajonių bei tikslų. Kokių? Kuo daugiau sugauti.

Antroji dalis – pasirengimas žvejybai. Visi kviečiami prie ežero su žvejo apranga bei įrankiais. Nuostabus susirinkusiųjų būrys. Tačiau kas vyksta? Jėzus šventę pasuka kita linkme. Kiek pribloškia. Nusimeskite žvejo aprangą, nusimeskite seną apdarą! Bus įteikiami nauji drabužiai. Kokie? „Apsivilkite nuoširdžiu gailėstingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite. Viršum viso šito tebūna meilė, kuri yra tobulumo raištis. Jūsų širdyse teviešpatauja Kristus ramybė, į kurią esate pašaukti viename kūne. Būkite dėkingi.“ (Kol 3, 12–15) Kvietimas palikti ir senus žvejybos įrankius: meškeres, tinklus, valtį. Kas vietoj to? Dievo Dvasia ir Dievo žodis. Nauji drabužiai, nauji įrankiai. Kas toliau, ką ir kaip darysime?

Trečioji dalis – išsiuntimas. Ką žvejosime? „Aš padarysiu jus žmonių žvejais.“ Ką tai reiškia? „Tai reiškia išvesti žmones į laisvę, į Dievo platybes, į tą gyvybinę terpę, kuri jiems skirta“ (Benediktas XVI), tai padaryti juos laimingus, atvedant pas Jėzų. Kuo žvejoti? Meilės ir džiaugsmo tinklu. Ne veitui Motina Teresė sakė, kad džiaugsmas yra tinklas, kuriuo galima pagauti daugybę žmonių. Jėzus ir nori pakeisti mūsų aprangą, mūsų širdį, mūsų gyvenimą, kad patrauktume kitus savo pavyzdžiu. Žinome patarlę: „Žodžiai moko, pavyzdžiai patraukia.“

Ši žvejyba, prasidėjusi žodžiais: „Eikite paskui mane“, labai savita... Žvejys profesionalas išduoda pačias žuvingiausias vietas, išpasakoja savus žvejybos būdus.

AR MYLI DIEVO ŽODĮ?

„Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis.“ (Mato 24, 35)

Išradus spausdinimo presą pirmoji juo išspausdinta knyga buvo Biblija, arba Šventasis Raštas. Jis lig šiol išlieka didžiausiu tiražu leidžiama ir labiausiai perkama knyga pasaulyje.

Taikliai skamba vieno nežinomo autoriaus apie Bibliją išsakyti pastebėjimai: „Joje (Biblijoje) išdėstytas Dievo žodis, aprašoma žmogaus būklė ir jo padėtis, išganymo kelias, nusidėjėlių lemtis ir tikinčiųjų laimė. Dievo žodis yra šviesa, rodanti kelią ir vedanti pirmyn, penas pasistiprinti, paguoda ir džiaugsmas liūdesy. Jis yra keliauninko žemėlapis, lakūno kompasas, kareivio ginklas ir žaidėjo žaidimo planas. Jis yra neišsemiama turtų kasykla ir tyro džiaugsmo upė.“

Biblijos pamokymai yra šventi, jos priesakai įpareigojantys, istorijos – tikros ir teisingos, o sprendimai nekeičiami. Šios knygos centre šviečia Kristus, Jis yra pagrindinė tema. Jos puslapiuose atrasi gerovę. Iki pat pabaigos viskas persmelkta Dievo šlove, kuri yra ir galutinis šios knygos akcentas.

Skaityk ją, ir būsi išmintingas. Tikėk ją, ir būsi saugus. Praktikuok, ir būsi dvasiškai sveikas. Skaityk neskubėdamas, dažnai, su malda. Mokykis jos eilutes mintinai. Leisk jos žodžiams užvaldyti tavo širdį ir vesti tavo žingsnius. Ji duota tau šiame gyvenime, bus atversta (paskutiniame) teisme ir atmenama per amžius. Ji suteikia aukščiausio lygio atsakomybę ir įpareigojimą, dosniai atlygina už triūšą ir teisia tuos, kas atsainiai žvelgia į šventą jos turinį.“

Biblijoje skaitome: „(...) tik Viešpaties žodis išlieka per amžius“ (1 Petro 1, 25). Daugelis mūsų gerbiame Bibliją. Bėda ta, kad tingime ją reguliariai skaityti ir taikyti kasdieniame gyvenime. Kartą, po ilgų diskusijų apie įvairius Šventojo Rašto vertimus, vienas žmogelis tarė: „O man labiausiai prie širdies mano motušės vertimas: kiekvieną žodį ji paversdavo įgyvendintu darbu mūsų kasdienybėje.“ O tu ar taip darai?

Šventojo Rašto skaitymas yra ne tik informacijos paieška ar intelektualinis užsiėmimas, bet pirmiausia – dvasinis procesas, kuriame tikintysis susitinka su Dievu. Skaitymas turėtų vykti Dvasioje, kuri ir įkvėpė Šventąjį Raštą. Tik per Šventąją Dvasią žmogus gali suprasti Rašto žodžius ne tik intelektu, bet ir širdimi, kad jie taptų jo gyvenimo dalimi. Todėl prieš pradėdamas skaityti Bibliją, svarbu skirti akimirką maldai, kviečiant Šventąją Dvasią atverti protą ir širdį Dievo Žodžiui.

Biblijos skaitymas nėra tik techninis uždavinys, todėl nėra universalus atsakymo, kiek daug ar kaip dažnai reikia skaityti. Šventasis Raštas – tai Dievo Žodis, kviečiantis į dialogą, todėl skaitymo intensyvumas ir laikas priklauso nuo kiekvieno žmogaus dvasinės kelionės. Panašiai kaip santykiai su artimaisiais negali būti ribojami laiko ar kiekybės taisyklėmis, taip ir santykis su Dievu turėtų būti laisvas, kupinas atvirumo ir nuoširdumo.

Bažnyčia ragina kasdien skirti laiko Dievo Žodžiui, nes jis yra lyg dvasinis maistas, kuris maitina tikinčiojo gyvenimą ir padeda atrasti prasmę. Kasdieninis Šventojo Rašto skaitymas leidžia nuolat palaikyti ryšį su Dievu, suteikia įkvėpimo, paguodos ir stiprybės kasdienybėje. Net jei tai tik keletas eilučių ar viena trumpa psalmė, šis susitikimas su Dievu per Raštą praturtina žmogaus gyvenimą ir padeda formuoti dvasinį požiūrį į pasaulį.

Kalbant apie tai, kiek daug skaityti, svarbu suprasti, kad svarbiausia yra ne kiekis, o kokybė. Geriau perskaityti kelias eilutes ir įsigilinti į jų prasmę, nei greitai perskaityti ilgą tekstą, neleidžiant jam įsišaknyti širdyje. Bažnyčia taip pat skatina skaityti Raštą pagal liturginius metus – pavyzdžiui, sekmadieniais išklausan skaitinius Mišiose ir grįžtant prie jų

Krikščionims ir visiems žmonėms vienybės maldavimų savaitė

Šiandien baigiame *Maldos už krikščionių vienybę* savaitę, tačiau nebaigiame vieni kitiems linkėti vienybės. Nes gera gyventi vienybėje!

Šiandien – DIEVO ŽODŽIO SEKMADIENIS

„Nepažinti Raštų reiškia nepažinti Kristus“, – sako šv. Jeronimas, Biblijos vertėjas. Jo Biblijos vertimo į lotynų kalbą pagrindū (IV a.), parengtas visas

Šventasis Raštas (Šv. Rašto kanonas).

2019 m. rugsėjo 30 d. pop. Pranciškus paskelbė apaštališkąjį laišką „Aperuit illis“ ir nurodė, kad kasmet visoje Bažnyčioje trečiasis eilinis liturginių metų sekmadienis būtų švenčiamas kaip Dievo Žodžio sekmadienis. Pasak pop. Pranciškaus, tokiu būdu bus galima „naujai išgyventi Prisikėlusio Viešpaties gestą, kuriuo Jis ir mums atveria savo Žodžio lobyną, kad pasaulyje būtume to neišsemiamo turto skelbėjai“.

Šventasis Raštas. Iš kur jį gauti?

Šventąjį Raštą arba Bibliją galima rasti bažnyčiose, visuose knygynuose ir bibliotekose. Šv. Raštas yra viena knyga, kuri turi dvi dalis: tekstai, parašyti iki Jėzaus – tai Senasis Testamentas, ir tekstai, parašyti po Jėzaus – tai Naujasis Testamentas. Yra išleidžiama ir atskiromis dalimis, todėl ir randame vienu iš dalių pavadinimu. Šv. Raštą įsigyti galima ir internete www.biblijatau.lt, www.biblija.lt ar kitose intern. svetainėse, mobilaus telefono programėlėse.

asmeninėje maldoje. Tokiu būdu Šventasis Raštas tampa suderintas su bendruomeniniu Bažnyčios gyvenimu.

⇒ Kai kuriems gali būti naudinga taikyti struktūruotą Biblijos skaitymo planą, pavyzdžiui, kasdien perskaitant tam tikrą skaičių eilučių ar skyrių, siekiant nuosekliai perskaityti visą Bibliją. Kitiems labiau tinka spontaniškas metodas, kai pasirenkami tam tikri skaitiniai pagal gyvenimo situaciją ar dvasinius poreikius. Kad ir koks būtų metodas, svarbu, kad skaitymas būtų maldingas ir sąmoningas, o ne tiesiog formalus uždavinys.

Šventasis Raštas – tai gyvas Dievo Žodis, kuris kalba kiekvienam žmogui. Kiekvienas jo skaitymas gali atnešti naujų įžvalgų, net jei tai yra eilutės, skaitytos jau daugybę kartų. Todėl svarbiausia yra nuolat sugrįžti prie Biblijos, leisti Dieviui kalbėti į širdį ir būti pasirėngusiam priimti tai, ką Jis nori pasakyti. Šis dialogas su Dievu, užmezgtas per Jo Žodį, tampa ne tik dvasinio gyvenimo pagrindū, bet ir kelrode šviesa, vedančia per gyvenimo iššūkius.

Teologinėje tradicijoje Biblijos skaitymas siejamas su senovės žydų praktika, vadinama „*Toros studijavimu*“, kuri buvo laikoma ne atsitiktiniu užsiėmimu, bet nuolatinio įsipareigojimo, apimančiu visą gyvenimą. Judaizme mokymasis (baigti mokyklą) buvo laikomas garbinimo aktu, o ne vienu iš daugelio užsiėmimų. Krikščioniškoje kultūroje, ypač Rytų Bažnyčioje, pabrėžiamas „*lectio divina*“ (Šv. Rašto skaitymas) metodas, kuris yra keturių pakopų procesas: *lectio* (skaitymas), *meditatio* (apgalvojimas), *oratio* (malda) ir *contemplatio* (susikaupimas). Šis metodas akcentuoja ne apimtį, bet gilumą ir transformuojantį poveikį.

Įdomu tai, kad ankstyvieji krikščionys siekė perskaityti visą Šventąjį Raštą per metus, tačiau tai buvo griežtai disciplinuota askezė, skirta dvasiniam tobulėjimui, o ne privalomas standartas visiems tikintiesiems. Kai kurie teologai teigia, kad nuolatinis, bet paviršutiniškas skaitymas gali sukelti „dvasinį persisotinimą“, kai žodžiai praranda savo galią, todėl svarbiau yra kokybė, o ne kiekybė. Biblijos skaitymas turėtų būti lyg kvėpavimas – nuolatinis, bet ne priverstinis, siekiant nuolatinio Dievo buvimo patyrimo.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.